

Dezideologizarea învățământului superior în RSSM în perioada restructurării

Liliana ROTARU

Restructurarea învățământului superior sovietic a început cu întârziere, fapt ce a determinat caracterul ei recuperator. În RSSM, acest fenomen a fost unul ambiguu, discordant și contradictoriu: școala noastră superioară urma să se reformeze prin implementarea directivelor de la Moscova și în limitele doctrinelor sovietice, în timp ce acestea nu mai corespundeau situației social-politice de aici, făcând discordanță cu mișcarea națională în plină desfășurare.

Dezideologizarea, depolitizarea și umanizarea învățământului superior din RSSM s-a produs prin acțiuni nomenclaturiste, fiind inițiată prin ordinul Comitetului de Stat URSS pentru învățământul public din 22 august 1989 *Despre restructurarea predării științelor sociale în instituțiile de învățământ superior*. Din planurile de învățământ al instituțiilor superioare pentru anul 1990 au fost excluse disciplinele „Comunismul științific” și „Istoria PCUS” și înlocuite cu alte discipline social-umanistice, precum „Istoria social-politică a secolului XX”, „Problemele teoriei socialismului contemporan”, „Istoria și teoria religiei și a ateismului”, „Sociologie”, „Politologie”, și altele.

Dar până și titlurile unor „discipline noi” demonstrează că schimbarea se desfășura lent, avea un caracter parțial și ambiguu și nu prevedea și dezideologizarea completă. Mai mult decât atât, cadrele didactice, pu-

ternic îndoctrinate și ideologizate, care au asigurat predarea „Comunismului științific” sau a „Istoriei PCUS” au fost păstrate la catedre și au fost responsabilizate cu predarea noilor discipline. Iar studenții au sesizat imediat caracterul superficial al reformei, menționând că prin înlocuirea „disciplinelor ideologice” nu s-au produs schimbări conceptuale la nivelul conținuturilor, fapt recunoscut și de administrațiile universităților din RSSM.